

ALBERT VANDIERENDONCK OF DE TRIOMF VAN DE EENVOUD
=====

Is het niet eigen aan ieder mens om te pogen eens in zijn leven een prestatie te leveren waar anderen met bewondering (of afgunst) naar opkijken. Het uitzonderlijke van 'DE ZEE' ligt niet in de lengte (meer dan 2.30 u) hoewel dit facet ook imponeert. Welke amateurcineast haalt het in zijn hoofd om een film zo groots op te vatten? Men moet het onderwerp volkomen beheersen en gedreven worden door sterke motieven. Ik vermoed dat Albert Vandierendonck reeds lang zijn diepe liefde voor het vissersvolk en de zee heeft willen uiten en daarvoor het medium film heeft gekozen, waar anderen schrijven, schilderen of komponeren.

Als hij de opgedane indrukken van 35 jaar vissersleven wilde vorm geven, kon het wellicht niet anders dan op zo'n uitgebreide wijze. 'Ik wil ALLES over de visserij tonen', drukte hij mij meermaals op het hart. Met het gevaar voor ijdel of voortvarend te worden aanzien - wat denkt hij wel 'ALLES' - bedoelt hij eigenlijk 'ALLES wat ik heb meegemaakt'.

In de figuur van zijn kleinzoon Jan vond hij de ideale gelegenheid om zichzelf in het verleden te projekteren. Ziet hij niet iedere keer zichzelf op het strand, op school of op zee? Hij kan zich gemakkelijk vereenzelvigen met het hoofdpersonage, zijn eigen nakomeling die het beroep koos waar hij zo fier op is.

"DE ZEE" weerspiegelt de cyclus van komen en gaan, generaties van vissers én vaartuigen volgen elkaar op. De vaartuigen, uitgerust met de modernste snuffjes worden bemand door een nieuw type van vissers. De enige constante is de ZEE. Hier triomfeert de eenvoud, weerklinken geen holle frazen om het soort van kultuurbehoeders te behagen dat elk contact met het volkse heeft verloren. Albert spreekt van hart tot hart. Wat voor zin heeft het dit levenswerk van één man te kneden en te schaven (te verninken?) tot een artistiek en technisch perfect geheel waaruit de inspirerende geest van de maker is weggeleden. Deze film wordt integraal vertoond zoals Albert de beelden heeft opgenomen, gemonteerd, van tekst (gesproken door dochter Lena) en muziek voorzien. Ieder beeld is zijn oog dat in het vertrouwde vissersmilieu opmerkt wat aan de leek voorbijgaat.

Benader deze film niet koel verstandelijk, probeer u in te leven in de opgeroepen sfeer, glimlach niet smalend om de weemoedige of sentimentele momenten, erger u niet aan technische onvolmaaktheden.

Zeer zeker zult u respect en bewondering krijgen voor een rasecht Heistenaar die zijn creatieve daden in alle eenvoud en bescheidenheid stelt, of hij nu schildert, akkordeon speelt, dia's maakt of filmt.

Geef "DE ZEE" een kans om uw hart te veroveren !!!